

& Bibliotheca Selgumina

NICOLAI GÜRTLERI

S. THEOL. DOCT.

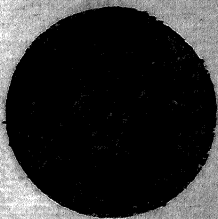
Ejusd. & Philos. in Lycéo Hanov. Prof.

96
715

HISTORIA
TEMPLARIORUM
OBSERVATIONIBUS

471.
15421
16001

Ecclesiasticis aucta.

AMSTELÆDAMI

Apud HENRICUM WETSTENIUM.

clo lo Cxcl.

1 691

LECTORI

BENEVOLO S.

En tibi *Historiam Templariorum*, fortè non abs re in memoriam revocatam. Alienis sæpius ac meis est composita verbis, nec sine exemplo, nec sine ratione. Nam Veterum sensus, animus, fides, ritus & mores in ipsis certius vides, quàm ex Interpretibus discis. Auxilio observationibus Ecclesiasticis de votis *Monachorum*, de Patriarcharum dignitate, de vestitu personarum religiosarum, de liberalitate erga ordines sacros &c. ut

varietate utili delectetur for-
san animus tuus. Si tamen ve-
lis, fata nostrorum militum
non interrupta legere ferie, te
ad metam subjuncta sectio-
num summa ducet. Tantum
rogo, ut legens de Veterum
superstitionibus, falsis opinio-
bus, temerariis votis, & labo-
ribus stolidis, simul de felici-
tate posteriorum temporum,
ex Luce Evangelii Christianis
redditi ortâ, cum gratiarum
actione cogites. Ita neque te
libellum legisse, neque me
scripsisse poenitebit. Vale.

SUMMA SECTIONUM,

1. Ordines religiosi
2. olim emendandi,
3. vel abolendi, ut Templarii.
4. Templariorum origo, peregrinationes religiosæ,
5. nceptæ seculo IV.
6. Frequentatissimæ seculo XI.
7. inter pericula.
8. Petrus Eremita
9. persuadet expeditionem in Palæstinam,
10. cum Urbano II. in Synodo Claræmontana.
11. Occupatis Hierosolymis viæ manent infestæ.
12. Templariorum ordinis auctores,
13. institutum,
14. instituti causa religio.
15. Canonici quinam dicti. *Varia membrorum Ecclesie nomina.*
16. Canonici regulares & seculares quinam?
17. Utrique astricti regulæ Augustini.
18. Fabula de Augustini regula
19. Templariorum tria vota. *Paupertas triplex.*
20. Votum paupertatis Hieronymi ætate factum.
21. Voti calibatus origo,
22. commendati à Pinyto, &
23. *Laſantio;*
24. præcepti a. ævo posteriore.
25. *Votum obedientie.*
26. Templariorum officium: &
27. Officii fructus.
28. *Satisfactio canonica.*
29. *Media remissionis peccatorum consequendæ secundum Veteres.*
30. Templariorum moderator Patriarcha Hierosolymitanus. *Patriarcharum nomen & origo.*
31. Numerus.
32. *Episcopi Hierosolymitani quando facti Patriarchæ.*
33. Tempus instituti Templariorum:
34. Locus.
35. Post Hierosolymas destructas condita *Ælia*
36. in loco vicino;
37. sed nullis è Judaica natione oriundis habitari permissa,
38. & Ecclesiæ ex aliis gentibus collectæ iniqua:
39. tandem Hierosolyma dicta.
40. Fatum templorum *Æliæ* conditorum ab Helena, Juliano,

SUMMA SECTIONUM.

41. *Eudocia,*
42. *Omaro.*
43. Templarii à quo templo dicti?
44. Victum & amictum unde primo acceperint?
45. Confirmatio Ordinis Templariorum:
46. & Regula,
47. habitusque albus. Discrimen vestium ab aetate & obambis B.
48. Pallium philosophicum in Ecclesia receptum.
49. Alexandri Severi de vestium discrimine editum.
50. Pauli Eremitae primi vestis.
51. Colobium Monachorum, Dalmatica Sacerdotum.
52. Eustathius improbat byrros.
53. Byrrus quale vestimenti genus.
54. Tabennesium habitus.
55. Libertas vestium servata à quibusdam Monachis.
56. Luxus in vestibus Clericorum.
57. Diversitas & Sanctitas vestium Monachorum.
58. Luxus Benedictinorum in vestibus.
59. Rubra crux in palliis Templariorum.
60. Varius crucis in veteri Ecclesia usus.
61. Signum crucis in fronte.
62. Signi hujus causa falsa,
63. Vera. a. Memoria Christi.
64. b. Commendatio sui in tutelam Christi:
65. Unde signarunt cruce & alia membra, utensilia, ades, &c.
66. exceptis pavimentis.
67. y. Securitas in periculis.
68. Cur frontem maxime notarent cruce?
69. Cruces de collo suspensae & vestibus appensae:
70. miraculo iis impressae.
71. Milites cruce signati. Crux alba in veste Hospitaliorum.
72. Cruces manibus gestatae.
73. Labara crucis signo distincta à Constantino.
74. Cruces statuae in viis publicis, templis.
75. Vexillum Templariorum:
76. Insigne.
77. Disciplina severa.
78. Obedientia.
79. Industria.
80. Morum honestas.
81. Prudentia & fortitudo bellica.
82. Bona fama in Orbe.

SUMMA SECTIONUM.

83. Incrementum.
84. *Progressus aliorum Ordinum.*
85. Templariorum divitiæ:
86. & aliorum Ordinum.
87. *Causæ liberalitatis erga Clericos, Monachos & milites sacros:*
88. a. *In Accipientibus;*
89. à Conciliis imperata.
90. *Privatim præstita divitibus officia:*
91. & *vita Clerica vel monastica iis persuasa.*
92. *Bonus opum usus.*
93. *Fraudes & violentie aliorum.*
94. *Gratus erga liberales animus.*
95. β. *In dantibus:*
96. *Letitia de pace accepta:*
97. *Recordatio præteritorum temporum:*
98. *Præclara opinio de liberalitatis sanctitate*
99. & *utilitate.*
100. *Amor vitæ clericae vel monasticæ.*
101. *Calumniæ & gloriatio Romanensium*
102. *repressa.*
103. *Fontes liberalitatis Veterum:*
104. *erga Templarios præsertim*
105. *Ludovicus VII. Templariorum fautor, & Philippus II.*
106. *Templariorum superbia*
107. *velo modestiæ tecta.*
108. *Tempus defectionis à Patriarcha Hierosolymitano.*
109. *Monachi Episcopis subtracti.*
110. *Templariorum violentia,*
111. *cædes,*
112. *jurgia cum Principibus,*
113. *clades:*
114. *crudele mortis genus; & lytrum.*
115. *Clades nova.*
116. *Hierosolymas Christiani amittunt,*
117. *acie vincuntur;*
118. *quare Templarii sedem mutant;*
119. *cæduntur à Sultano Babylonæ.*
120. *Vetantur pacem facere cum Sultano.*
121. *Pacta non servant bello petuntur.*
122. *In obsidione Acconæ fere omnes pereunt.*
123. *Fugitivi in Cipro, occupant Tortosam, iterumque amittunt.*
124. *Thra;*

SUMMA SECTIONUM.

124. Thraciam, Peloponnesum, Atticam, Macedoniam deprædantur.	144. Eorum finis in Gallia,
125. Finis Templariorum.	145. Provincia,
126. Auctor excidii illorum Philippus IV.	146. Regionibus aliis, Philippi impulsu.
127. & Clemens V.	147. In Arragonia & Catalonia.
128. Causæ in animo Philippi, ira in Templarios.	148. In Anglia.
129. Spes lucri.	149. Concilia Provincialia in causa Templariorum.
130. Occasio consilii exequendi, accusatio duorum Templariorum,	150. Abolentur à generali Synodo.
131. à Philippo Rege avarè arrepta.	151. Distributio bonorum Templariorum.
132. Momentum causæ Templariorum.	152. Mortem aliqui evasere.
133. Culpantur ab his;	153. Historia ultimi Templariorum Magistri.
134. Excusantur ab illis.	154. Mors auctorum excidii Templariorum.
135. Inquiritur in verum causæ statum.	155. Ordo unde initium & incrementum, sæpe & finem habet.
136. Templariorum luxus & libidines.	156. Philippi pulcri laus & culpa.
137. Venus mascula.	157. Clementis Papæ culpa.
138. Proditio Friderici II.	158. Divitiæ Monachis & Clericis noxiæ.
139. Defectio à Christo;	159. Clades Templariorum non nimis miranda.
140. Non omnium, sed aliquorum.	160. Similis vesperis Siculis;
141. Consideratur accusatio, defensio & condemnatio.	161. Lanienæ Parisiensis.
142. Philippi & Clementis lis;	162. Epilogus.
143. Templariis parum utilis.	

HISTORIA

TEMPLARIORUM.

U i vel mediocri rerum Ec-
clesiasticarum notitia pol-
lent, ignorare nequeunt,
Romani Episcopi pote-
statem, qua populo Chri-

§. I.
*Ordines
religiosi.*

stiano plurimorum gravissimorumque
errorum fidem, & superstitiosum
falsumque cultum sat diu solet im-
perare, à variis Monachorum &
Equitum *Ordinibus* firmatam jux-
ta & amplificatam fuisse. Quem
admodum autem non temere sperat
Ecclesia Jesu Christi, illam iniqui-
tatis sedem, folio Dei & Regis no-
stri oppositam, aliquando non solum
quassatum, sed & omnino eversum
iri: ita quoque nulli dubitamus, ir-
religiosos hosce Ordines, Romanæ
Cathedræ fulcra, partim instituti e-

A

men-

mendatione illi subducendos, partim destruendos funditus & abolendos esse.

§. 2.
Olim emendandi.

Et vitæ quidem Monasticæ olim emendandæ spem facit non modo prima ipsius origo, qua fuit innocens, atque cum ad privatorum pietatem, tum ad communem Ecclesiæ utilitatem accommodata, sed præteriti quoque seculi historia, ex qua constat, Viros religiosos & prudentes, cùm Euangelium è tenebris in lucem revocatum prodiret, consilia agitavisse de monasteriis in Collegia sapientiæ & seminaria Ecclesiæ mutandis.

§. 3.
Vel abolendi ut templarii.

Aboliti verò ipso à Papa & Regibus Catholicis integri Ordinis, frequentia licet opulentiaque formidabilis, magnum exemplum præbent *Templarii* milites, quorum historiam valde memorabilem Scholastica dissertatione complexuri, *originem* eorum, *progressum* & *finem*, interspersis passim observationibus Ecclesiasticis, ex fidelibus rerum monumentis breviter trademus.

Originem igitur huic militari jux- §. 4.
 ta & sacro Ordini dederunt pere- *Templa-*
 grinationes religiosæ, à superstitionis *viorum*
 hominibus frequentissime tum in Pa- *origo, pe-*
 læstinam susceptæ, quos armis defen- *regrina-*
 dere adversus infidias & latrocinia pri- *tiones re-*
 mi illius auctores in animum sibi in- *ligiosæ.*
 duxerunt.

Equidem maturè satis in Eccle- §. 5.
 sia mos obtinuit visitandi loca, quæ *Incepta*
 putabantur sancta. De Cleto, Ro- *seculo IV.*
 mano Episcopo, scribit Rolewinck
 ad annum 84. *Peregrinationes ad*
sanctos approbavit dicens: quod va-
lidior est ad salutem sancti Petri vi-
sitatio, quam duorum annorum jeju-
nium. Excommunicavit insuper,
qui hujusmodi visitationes impediunt,
aut dissuadent. Quanquam autem
 hoc recentioris scriptoris testimonium,
 nulla priscorum auctoritate firmatum,
 non mereatur fidem: tamen infitian-
 dum non est, ex quo Helena M. Con-
 stantini mater Hierosolymas visitavit,
 quod anno Christi 326. fecit, ejus ve-
 stigia

4 HISTORIA

stigia plures Christianos , nec modo viros , sed & foeminas legisse , uti exempla apud Sulpicium Severum , Hieronymum , Gregorium Nyssenum , Paulum Diaconum , Landulfum Sagacem , & alios illorum temporum auctores passim occurrunt.

§. 6. *Frequen-* At præsertim seculo XI. suscepta à
tatissima populis ambulatoria hæc religio fuit ,
seculo XI. quo de verba *Glabri Rodolfi ex Usserio* de Stat. & success. Eccl. c. 4. §. II. allegare operæ pretium duco. Sic verò is: *Dum quidam de sollicitatoribus , qui eo tempore habebantur , consulti à pluribus fuissent , quid tantus populorum concursus ad Hierosolytam designaret , olim seculo inauditus præterito : responsum est à quibusdam satis cautè , non aliud portendere quam adventum illius perditionis Antichristi , qui circa finem seculi istius , divina testante authoritate , præstolatur affuturus.*

§. 7. *Inter Pe-* Neque periculis , quæ peregrina-
ricula. tores iis in locis subibant , Turcis
Per-

Persique per Orientem grassantibus retrahi à superstitione stulta gens mortalium poterat : *Inter has tam periculosi temporis insidias accedebat tam Græcorum quam Latinorum gratia devotionis ad loca venerabilia multitudo nonnulla, quibus per mille mortis genera, perque hostium regiones, ad urbem accedentibus negabatur introitus, nisi in porta aureus, qui pro tributo constitutus erat, janitoribus daretur. Sed qui in itinere cuncta perdiderant, & vix cum incolunitate membrorum ad loca pervenerant optata, unde tributum solverent, non habebant. Sic enim fiebat, ut ante urbem ex talibus mille vel plures collecti, & expectantes introeundi licentiam, fame & nuditate consumti deficerent.* Guil. Tyr. hist. bell. sac. l. I. c. 10.

Per idem igitur tempus, cum §. 8.
 Deo placens prædicta civitas (Hierosolyma) tantis subiecta esset molestiis, inter eos qui orationis gra- Petrus Eremita.

tia & causa devotionis ad loca accedebant venerabilia, sacerdos quidam Petrus nomine de regno Francorum, de Episcopatu Ambianensi, qui & re & nomine cognominabatur Heremita, eodem fervore tractus Hierosolytam pervenit. Id. ibid. c. II. Is quum conditionem Christianorum, five habitantium ibi, five aliunde eo venientium, partim ex hospite, Christiano & ipso, ample intellexisset, partim oculis suis vidisset, cum Symeone Patriarcha Hierosolymitano agit de ratione Christianum populum ab infidelium oppressione liberandi, Viroque religioso facile persuadet, scriberet diligentius tam Domino Papæ & Ecclesiæ Romanæ; quam Regibus & Principibus Occidentis, & scriptum sigilli sui auctoritate corroboraret. Ego verò, ait, pro remedio animæ meæ hunc laborem mihi assumere non refugio, sed autore Domino paratus sum omnes convenire, omnes sollicitare, instantius ærumnarum vestra-

vestrarum immensitates pererare, & ad properandum remedium diligenter invitare. l. c.

Munitus itaque literis Patriarchæ, & quod historicus addit, viso confirmatus mercatoria navi in Apuliam transfretat. *Inde Romam profectus D. Papam Urbanum circa illas partes reperit, cui D. Patriarchæ & fidelium qui Hierosolymis habitabant, literas porrigit, eorumque exponit misérias, & abominationes, quæ in locis sanctis fiebant à gentibus immundis.* Urbanus eum benigne suscipit, seque id negotium fideliter esse curaturum tempore opportuno promittit. *Petrus autem omnem transcurrens Italiam zelo divino succensus, Alpes transiens, Occidentales Principes omnes sigillatim circuit, instat sollicitus, increpat, arguit, atque cooperante gratia monendo quibusdam persuadet, ut fratribus in tanta afflictione positis subvenire non differant, & loca sancta, quæ Do-*

§. 9.
Persuadet
expeditio-
nem in Pa-
lestinam.

*minus propria dignatus est illustrare
præsentia, infidelium spurcitiis diu-
tius profanari non permittant. Nec
visum est ei sufficere, quod hoc apud
principes disseminaret, nisi etiam &
plebes & inferioris manus homines,
id ipsum piis exhortationibus anima-
ret. Percurrens enim nationes pie
solicitus, & regna, pauperibus &
abjectissimis personis legationi suæ fi-
deliter satisfaciens, id ipsum evan-
gelizabat. c. 13. Eadem refert Alber-
tus Aquensis hist. Hieros. l. 1.*

§. 10.
Cum Ur-
bano II. in
Synodo
Clare-
montana.

Accidit hoc circa annum seculi XI.
nonagesimum : anno autem nonage-
simo quinto Urbanus II. metu Hen-
rici IV. Imperatoris, cujus ingratis
Romanam sedem tenebat, ex Italia in
Galliam transgressus, ad Clarum mon-
tem, Alvernæ civitatem, regnante
in Francia Philippo I. Concilium e-
git, multorum Principum, Episco-
porum & Abbatum præsentia decora-
tum, quibus proluxa oratione susci-
piendam in Palæstinam expeditionem
per-